

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XVIII. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

Moyfi unum, & Elia unum. Ibid. Ubi Petrus?
 Hic in deliciis licet spiritualibus, quæ rati-
 men, ut nix ad solem, diffluunt: sit tanè bo-
 num ad modicum nos hinc esse: at estne bo-
 num hinc figere tabernacula, & permanere?
 Quid ais? verè non sciebat. quid diceret? Si
 redarguitur Petrus, quòd sistere vellet in
 gustu cœlesti; quid te fiet, qui in gustu carna-
 li tuarum commoditatum hæres?

3. *Hac autem, eo loquente, facta est nubes,*
 & obumbravit eos Luc. 9. Dum Petrus im-
 modicè exultat, dum de figenda in illo loco
 mansione loquitur, ecce omnis gaudii ma-
 teria momento eripitur. Intellige hinc, quid
 solidi sit in sensibili devotione aut consola-
 tione, quæ momento te deserit, & si in ea
 fundamentum virtutis ponis, collaberis. Si
 adeò bonum est his spiritualibus delitiis
 frui, cur, si modica nubes tribulationis ve-
 niat (quam sæpiùs venire necesse est) obum-
 bratur tibi animus trîstitia, tædio, languore
 &c. Alibi ergo figendum tabernaculum.

DOMIN. XVIII. POST PENTEC.

Voce de cœlo audita percellentur
 discipuli.

1. **E**cce vox de cœlo: Hic est filius meus di-
 lectus, in quo mihi benè complacuit;
 Matth.

Matth 17. Testimonium filiationis Christo redditur à Patre in eo monte, in quo, ut existimant aliqui, à dæmone tentatus fuit; eo tempore, quo tractabatur de ejus passione. ut discas eos evadere filios Dei, qui vincunt tentationes; qui multa pro eo tolerant. Si filius Dei esse vis, hac via eundum est. *Diligat diligentes se: sed majorem dilectionem nemo habet, quàm ut animam suam ponat pro eo.*

2. *Ipsam audite* Ibid. Magister orbis constituitur. Verbum Patris loquitur in cordibus nostris. Durus est sermo illius: sed carnalia sapientibus. Noluit illum paulò antè audire Petrus, dum diceret: *Absit hoc à te Domine; non erit tibi hoc.* Jam audire jubetur, ea ipsa nempe, quæ cum Moyse & Elia de sua morte loquebatur. Unde discas audiendum tibi esse Jesum, cum tibi suggerit mortificationem, contemptum, paupertatem, opprobria, cruces, &c.

3. *Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam.* Ibid. Ex reverentia, qua vocem exceperunt, cum humilitate se ei subdentes: ut discas omni voci Dei te humiliter subdere. *Et timuerunt valdè:* quia illa voce confirmabantur, quæ Christus cum Moyse & Elia de sua passione loquebatur; ad quod tantquam homines expaverunt. typum mundanorum & tui habes, cui nomen ipsum Crucis

horrori est; quem modica aduersitas pro-
sternit Et tamen oportet nos per multas tri-
bulationes transire.

F E R I A II.

Eriguntur à Christo, & descendunt
de monte.

1. **E**T accessit Jesus, &c. dixitque eis: Surge-
te & nolite timere. ^{Matth. 17.} Ubi ti-
ment ad confirmatum diuinitus de passio-
ne discursum, adest consolator Jesus. Quod
timeas dura & sensui contraria, humanum
est; sed ubi accedit Jesus gratiâ suâ, non est
quod timeas. Surge resoluta & generoso
ânimo. *si consistant aduersum te castra in
hoc spera, In Deo tuo transgredieris murum.*
Psaln. 17.

2. *Levantes autem oculos suos neminem
viderunt, nisi solum Jesum. Ib.* Evanuerunt
vox, nubes, Moyses, Eli s, splendor vultus,
candor vestimentorum; solum Jesus reman-
sit, solum viderunt. Ut discas æquè in deli-
ctis ac aduersitatibus solum Jesum spectare.
Quidquid creatum occurrat, quantumcum-
que spirituale, solum Jesum illic intueri
non tua commoda. O quando tam felix eris
Jesu, ut te solum quæram, te solum inve-
niam, te solum videam!

3. *Et descendit illis de monte præcipiens*
Jesus

Jesus, dicens: nemini dixeritis visionem Ibid.
 Noluit eos gloriari de gratia, quam iis contulit Gratia accepta a Deo humili silentio optimè custodiuntur. Turpissimum est gloriari de eo, quod non est tuum. Nihil autem est tuum, nisi quod est bonum. Gratia Dei sum ia. quod sum. 1. Cor. 5. Provide potius in humilitate, ut gratia ejus in te vacua non sit Ibid.

FERIA III.

Adducitur Christo puer lunaticus.

1. **D**omine miserere filio meo, quia lunaticus est. Matt. 17. Marc 9. In hoc lunatico considera sortem hominis, qui suarum passionum est impotens. Nam sæpè cadit in ignem amoris proprii, iracundiæ, concupiscentiæ. Et crebrè in aquam pravorum desideriorum. Addit fuisse surdum & mutum: ad divina Qui allidit illum ad terram ut in terrenis jaceat, & non assurgat ad celestia. Et spumat & stridet per verba passioni respondentia Et arescu sine succo devotionis. Quanto gravius agnoscis hoc malum, tanto impensius tolle ejus causam. Respondens autem Jesus, ib. cum gravi increpatione, ait: Generatio incredula, quæ tot signis nondum credit Jesum esse Deum. Et perversa: quia dum ait: Obluit eum disci-

disci-

discipulis tuis, & non potuerunt curare eum:
 tacite insinuat id ob aliquem eorum defe-
 ctum accidisse. *Quamdiu vobiscum ero:* qui
 estis contra me. Vide, an non iuste sic possit
 tibi Iesus indignari, qui tibi tanta praestitit,
 & adhuc es contra eum. *Afferte eum ad me.*
 Emollit benignitate rigorem increpationis,
 ut non dimittas sine solatio, quem iuste cor-
 ripueris.

3 *Et attulerunt eum.* Ibid. Peccator suis
 viribus ad Deum non venit, nisi per gratiam
 feratur. *Et statim spiritus conturbavit illum*
& elisus in terram volutabatur: quia quo
 magis mundan^o homo appropinquat Chri-
 sto, dum non est ei unitus, magis exercent
 violentia^m passiones. *Et interrogabat patrem*
eius, quantum temporis est, ex quo ei hoc ac-
cidit: ut rememorando tempus diuturnum,
 non miretur ita torqueri: quia quo diutius
 indulges passionibus, ferocius saeviunt.

F E R I A IV.

Curatur idem puer lunaticus.

1 **I**esus autem ait patri supplicanti: *si potes*
credere, omnia possibilia sunt credenti.
 Marc 9. Magnum fidei elogium. Sed ma-
 gnum tui vituperium, qui dicis te credere,
 ais tamen etiam te multa non posse. Verius
 diceres, te non velle. *Et continuo exclamans*
pater pueri cum lachrymis, aiebat: Credo,
 Domi-

Domine fide adhuc imperfecta, *adiuva incredulitatem meam* perfecta fide Sic qui inchoavit, ad perfectum enititur. Tu contra multa inchoas, pauca ad perfectum deducis, inchoasse contentus. Quem putas coronabit Deus? inchoantem an perficientem?

2. *Et comminatus est Jesus spiritui: Ego precipio tibi, exi à me. & amplius non intro eas in eum.* Ibid. Hæc mens Dei est, cum gratia sua semel à te peccatum expellit, ut nunquam redeat. Nec rediit in illum puerum. At tu diabolum expulsam iterum spontè invitas, non ignarus, quòd te torqueat, & rursum in ignem & aquam conjiciat. *Et multum discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus.* Ut omninò expellantur tuæ passiones, necesse est, ut discerparis & affigaris, & fias per constantem mortificationem velut mortuus. Non sentiens aut blandimèta sensuum, aut contemptum, &c.

3. *Tunc discipuli ad Jesum secretò dixerunt: Quare nos non potuimus ejicere illum?* Dixit illis, *propter incredulitatem vestram.* Ibid. Quereres te non posse ejicere hanc, vel illam passionem. Vis causam scire! Tua incredulitas est. Non credis te omnia posse in eo, qui te confortat Non credis te adducendum in iudicium & ob hunc, aut illum tuæ passionis actum severè puniendum.

Christus didrachma solvit.

1. **A**ccesserunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma? ait: etiam. Matth. 17 Exactores petunt à Christo, quod non debet. Indignum hoc iudicas? Tu pejus agis. Debetne tibi gratiam, ut peccata deleantur? si debitum est, gratia non est: & tamen dum sub spe veniæ peccas, ut ut leviter, vis ut pretium solvat, quo dissolvatur peccatum. Et vix peccas, quin hoc tacite involvas. Nam si crederes non condonandum, abstineres, nonne hoc satis impium est?

2. *Prævenit eum Jesus dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terra à quibus accipiunt tributum, vel censum? à filio suo, an ab alienis? Et dixit: ab alienis. Dixit illi Jesus: Ergo liberi sunt filii Ib. & familia Regum temporalium. Ergo multo magis ego, qui sum filius Dei, & familia mea. Ostendit se liberum esse, se tamen non eximit. Miserè nobiscum ageretur, si Christus nihil eorum egisset, quod non tenebatur. O si tu id saltem ageres, quod tenêris! Sed quid est boni, modo possis, quod non tenearis, si non justitiæ titulo, saltem religionis, gratitudinis? &c.*

3. *Vt autem non scandalizemus eos, vade*

ad mare, & mitte hamum, & eum piscem,
 qui primus ascenderit, tolle; & aperto ore
 ejus invenes staterem: illum sume, & da eis
 pro me & te Ibid. Non vult eos scandaliza-
 re; etsi dicere posset, ut tu aliquando dicis:
 non dedi ansam, culpa sua scandalizantur.
 Noli offendere, dum vitare potes. Pauper
 Jesus non habet vel unum staterem.; Pisces
 & animalia magis ei obediunt, quam tu.

F E R I A VI.

Commendatur humilitas.

1. **A**ccesserunt discipuli ad Jesum dicen-
 tes: Quis putas major est in regno cœ-
 lorum? Matth 18. Unde contentio? Majores
 in Petrum favores ambitionem & invidiam
 moverunt in aliis. Miseri peccatores jam de
 regno agunt, Nemo tam est vilis, qui nolit
 major esse. Paternum ab Adamo malum in
 nullum non transit. Nonne & tu eo corre-
 ptus es? non es major altero, vis videri; sed
 quis es tu? unde te tanti facis? quæ tua sunt
 merita? Nonne majora sunt demerita? Et
 quid est, quod prætendis? quo jure tibi de-
 betur? quis est, quem vis minorem, suone an
 tuo vitio?

Advocans Jesus parvulum statuit eum
 in medio eorum, & dixit: amen dico vobis, nisi
 effi-

efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum. Ib. Non est arbitraria virtus, humilitas; sed necessaria ad obtinendum cælum. Modus Christi loquendi id factis indicat. Ubi enim ea non est, impossibile est non esse aliquem depravatum affectum. Credisne huic patere cælum, in quod nihil coinquinatum intrat? Persuadeat ergo tibi humilitatem necessitas, quam non persuadet honestas & exemplum Christi.

3. Quicumq; ergo se humiliaverit sicut parvulus iste, hic major est in regno cælorum. Ib. Dic quo iudicio judicandum de maiori-
tate est ad certitudinem, tuo, an Christi: iudicium infinitæ sapientiæ superat tuæ stultitiæ iudicium. Illud hîc expressum habes. Quid habes, quod opponas, nisi iudicium hominum aliter sentientium? Sed quo iudicio salvaberis, aut damnaberis; hominum, an Dei? Credis majorem inter natos mulierum esse Joannem, quia Christus dixit: *at idem est, qui dixit: Qui minor est inter vos omnes, hic major est.*

S A B B A T H O.

De correptione fraterna.

1. Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te. Et ipsum solum.
Matth. 18. Et subditum & superiorem hoc

tangit

tangit: illum, ut corrigi amet, alias magis corripitur: hunc ut corripere non negligat suo loco & tempore. Medicum non odisti, etsi vulneret, ut sanet. Corripiens idem facit, dum modò zelo bono. Quid indignaris correptus? quid murmuras? quid in faciem resistis? Non scis, quòd Deus *angustum tuum de manu ejus requirit*. Ezech. 3. Sed & superior medicus es. Crudelis es; si vulnera negligis, peris cum eo, quem lucrari neglexeris: *Erit anima tua pro anima ejus.* 3. Reg. 2. 0

2. *Corripe eum inter te. & ipsum solum* Ib. Modus corripiendi describitur; ut secretò fiat. Peccas frater, ac etiam superior, si coram pluribus id facias, quod potes evincere cum paucioribus, etsi id motivo charitatis agas: Charitas enim æquè secretum postulat ob famę integritatem, ubi delictum non est publicum. Multo magis peccas, qui vel secretò defectus fratri cum indignatione obtrudis, vel publicè in circulis objicis. Essetne sic corripere tibi gratum? Ergo alteri ne feceris.

3. *Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.* Ibid. Et corripientis & correpti lucrum est amicè data, humiliter accepta correptio. qui corripis, lucraris fratrem, lucraris alios, à quibus offensam tollis; liberas animam tuam. qui audis corripientem, lucraris teipsum, lucraris corripientis affectum, lucraris Deum.

Om.

Omnes lucro ducimur : majus isto curare non potes.

DOMIN. XIX. POST PENTEC.

Parabola servi, cui Dominus omnino debitum dimisit.

1. **A**ssimilatum est regnum cælorum homini Regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis, Matt 18. Servus es: multa debes ob peccata. Reddenda est ratio Deo nihil ignoranti, justissimo Judici. Quo animo stabis ante Judicem? oblatu^s est ei unus, qui debebat decem millia talenta. Tu es ille. Nullum est debitum peccato majus. In quantum hoc cumulasti! Cum autem non haberet, unde redderet. Quid habes, unde satisfacias? nisi ab eo accipias, cui satisfacere debes. Quid hinc timere non debebis? quid sperare poteris? iussit eum Dominus ejus vendari. Amittis enim per peccatum libertatem, & servus es peccati. O dura servitus!

2. Procedens autem servus ille, orabat eum, dicens: patientiam habe in me. O quoties, Domine, etiam cum leviter petente patientiam habuisti? Infinitæ tuæ patientiæ debeo, quòd non extrema patior. Misericordia Domini, quòd non sum consumptus. Thre. 3. Momento, quo peccârunt, prostrati